

havde troet den ærede Krigsminister paa hans Ord, hvorledes vilde vi da have staaet nu? Vi vilde have staaet med 60,000 Geværer, hvorom den Bataillon, som prøvede dem, gav den Indberetning, at de ikke egnede sig til Indførelse. Derfor tror jeg, at man hellere skal se sig lidt bedre for efter den første Akt, denne Sag saaledes har havt. Jeg vil derfor stemme med Mindretallet. Er den ærede Krigsminister saa sikker paa, at de Geværer, han her foreslaar, virkelig ere gode — det er jo slet ikke dem, der dengang var Tale om; de bleve jo kasserede, nu er det nogle helt andre — vil han virkelig have dem, saa finder han vel ogsaa, at de ere bedre end Gendarmerne; men, mener Krigsministeren, at Gendarmerne i Virkeligheden ere bedre, saa have vi ikke Ansvar for det, saa kan Krigsministeren beholde sine Gendarmere, og saa kunne vi prøve videre med Geværerne næste Gang. Vi finde da maaste en Model Nr. 3, som baade er bedre end den Model Nr. 1, som vi have havt, og den Model Nr. 2, som vi nu i Blinde skulle gaa hen at stemme for.

**S. Pedersen:** Uagtet jeg indrømmer, at dersom man skulde tænke at komme i Krig, kunde det være nødvendigt at have bedre Geværer end i 1864, idet jeg ikke kan negte, at de Geværer, vi mødte med der, var noget saa Usjelt, at en Soldat ikke kunde være tjent med at bruge dem, tror jeg ikke desto mindre, at hvis vi komme i Krig, er vor Skjæbne vistnok, enten vi have disse Geværer eller ikke, afgjort for Krigens Begyndelse, saa jeg tror ikke, at det vilde nytte Noget, om vi fik disse Geværer; vi komme lige langt i Krigen, tror jeg nok. Den ærede Krigsminister udtalte, at han ansaa disse Geværer for nyttige, ja han sagde endog saa, at Gendarmerne og Geværerne vare lige nyttige. Da jeg nu er af en modsat Mening, idet jeg anser Gendarmerne for en fuldstændig unyttig Institution her i Landet, turde jeg maaste udlæde deraf, at Geværerne ogsaa ere unyttige, og derfor vil jeg ikke have med disse Geværer at gjøre, uagtet jeg indrømmer, at dersom vi skulde komme i Krig, er det beklageligt, om Soldaterne skulde staa med lige saa daarlige Geværer som i 1864. Men da jeg altsaa anser vor Skjæbne for afgjort for Krigens Begyndelse trods Geværerne, vil jeg ikke være med til at deltage i Afstemningen over disse Geværer. Det var kun den Bemærkning jeg vilde gjøre.

**Zeth:** Jeg vil kun ganske kort slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne an-

gaende den overordentlig forcerede Maade, paa hvilken Sagerne nu behandles i de senere Dage og vel i ikke saa ganske kort Tid ere bleve behandlere. Enhver Folke-tingsmand føler vistnok den Blygt, at han for at afgive sin Stemme angaaende de Forslag, som ligge for, maa sætte sig ind i disse Forslag, saaledes at han er i Stand til at danne sig en Overbevisning om, hvorledes han, efter at have gjort sig bekendt med Sagerne, bør stemme. Men dette er jo ganske umuligt paa den Maade, hvorpaa vi nu — ja, jeg veed ikke rigtigt, om det er et parlamentarisk Udtryk — under Vidsten af den forventede provisoriske Finanslov arbejde i de sidste Dage. Vi have her faaet omdelt i Dag, som der er nævnt fra flere Sider, en lille Bog paa ikke mindre end 43 Sider, som skulde ophjse os om dette Spørgsmaal, vi her have at stemme over nu i den Sag, som foreligger, men det har jo været, som det allerede er udtalt af flere ærede Medlemmer, ganske umuligt at gjøre sig bekendt med dette Aktstykke paa en saadan Maade, at man deraf har kunnet faae nogen Veiledning om, hvorledes man burde stemme, endjige at man har kunnet underkaste det deri Fremsatte en grundig Overveielse for at danne sig en Mening om Sagen. Det forekommer mig, at der ikke er Noget som helst bundet ved denne saa overordentlig forcerede Behandling henimod Slutningen af Samlingen, vvertimod man udsætter sig for at tabe Meget, idet Lovforslagene ikke faae den Overveielse, som de fortjene, og som de tiltrænge. Følgen deraf bliver let, at Lovforslagene ikke faae et saadant Indhold, som de burde have, og som Landet i Virkeligheden kan være tjent med.

**Rosen:** Jeg vil kun overfor ærede Medlemmer, som have fundet, at det var en overordentlig hurtig Behandling, denne Sag fik her, gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag er forelagt den 17de Oktober, og de Herrer, som have villet sætte sig ind i Sagen, have efter min Mening da havt Tid nok dertil. Jeg synes altsaa, det er fuldstændig uberettiget at sige, som den ærede sidste Taler sagde, at denne Sag forceres igjennem. Det forekommer mig, at den har sovet saa længe, at det var paa høie Tid, at vi tage den op, og at den daagner op. Mere vil jeg ikke sige, men jeg har kun villet protestere imod, at man siger, det er en forceret Behandling, naar Lovforslaget er forelagt den 17de Oktober, at man behandler det den 28de Marts d. A. (Afskydelse). Det er Deres egen Skyld, at Bilagene ikke ere komne tidligere.